

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hónap . . . 5 kor. — fill.
Három hónap . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postátalanványtal küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARSS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenlért 12 fill., többször 10 fill. ázetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásáért 10 fill.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 3
fillérével számítatik.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 80 fillér.
Valúkn fűszekötésében levő hirdető-irodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

3033/1907 szám.

Hirdetmény!

Léva r. t. város képviselőtestülete a folyó 1907 évi május hó 3-án tartott rk. közgyűlésében a foglalkozást közvetítő és cselédszerző üzetek gyakorlásáról szóló szabályrendeletét, miután az a felsőbb hatóságok által már jogérvényesen jóvá lett hagyva, kihirdette s az 30 nap alatt életbe lépett.

Léva 1907 évi június hó 10-án.

Bécsogh Lajos
polgármester

A Garamvölgy fontossága vármegyénk történetében.

II.

A népvándorlás koráról olvassuk, hogy az északról és keletről a régi művelt világ felé özönlő barbárok, mint valami varázsló hatalomnak engedve, egymás után felkeresték a „verőfényes” Itáliát, amelynek fényes műveltségéről csodás dolgokat hallottak, és a melyben kincsekről, dus zsákmányról ábrándoztak. Így az óvilág legműveltebb része szenvedett legtöbbet a népvándorlás korában; alig volt számbavehető nép, mely nem pusztított volna a műveltség klasszikus hazájában.

Ezen történeti tény kicsiben, az országok egyes vidékein ismétlődik. Hazánk története sűrű adatokkal igazolja, hogy az ősi műveltségű, anyagban és szellemben leginkább virágzó helyek leggyakrabban szenvedték a harcok dúló fergetegét. Így a Garam vidéke a mohácsi vész után örökös harcok színhelye. A Garam völgyén fel vezet az ut a kincses bányavárosok felé, meg aztán a rabló seregek a gazdag sík vidéken könnyen felszerelhetők magukat élelemmel. E tekintetben alig volt különbség a különféle hadak között, sőt az idegenből szedett hazátlan

császári zsoldosok az egykoru okmányok tanúsága szerint nagyobb rablást és pusztítást vittek végbe, mint a törökök, vagy ezek előőrsei, a krimi tatárok.

De a török hódítás árja megakad Léva bástyáin. A másfélszáz éves török uralom alatt számtalanszor kalandoztak a törökök a Garam völgyében, de állandóan nem bírták itt megvetni lábukat a Garamvidék kulcsa, Léva vára miatt; a környező falvak behódolása is csak az adózásra terjedt ki. Csak egyszer, akkor is rövid időre, mindössze 8 hónapig lett urrá a török Léva várában. 1663 november elején Köprili Amhát nagyvezér Apaffy fejedelemmel segítve beveszi Léva várát, mire a török portyázók azonnal eldrasztolták az egész vármegyét. Még Oszlányt is, a körülötte fekvő 12 faluval tisztára kirabolták; sok embert is elhurcoltak. Wesselényi nádor, a ki tisztában volt a vár fontosságával, egyre sürgette a bécsi haditanácsnál a lévai vár visszavételét, és Souches tábornok már 1664 tavaszán a megyei telekkatonaságtól segítve megindult Léva ostromára. Egyidőre ugyan vissza kellett vonulnia, mert a budai pasa — aki ugyancsak ismerte a vár értékét — 25,000-nyi sereggel közeledett Léva felé, de miután Souches Zsarnóczáról elützte Kucsuk pasa seregét, ahol Kucsuk maga is elesett, Heisterrel egyesülve már június 14-én Lévat bevette. A török nem tudott belenyugodni a veszteségbe, már július első felében Ali esztergomi pasa 30,000 emberrel ostromolja Lévat. De Souches, gróf Koháry István lovas ezredével a Vág mellékéről csakhamar ott termett s július 19-én az ostromló török sereget megtámadta s fényes győzelmet aratott. Mindjárt az ütközet elején elesett a hős Koháry István, de a csataterén maradt Ali pasa is, serege pedig

teljesen szétszóratott. A vármegye rendei lelkes és harcias hangulatban gyűltek össze Bajmócon, de a török elleni további készülődésnek csakhamar véget vetett a szégyenletes vasvári béke.

Léva várának, mint a felvidéki kulcsának megerősítéséről számos törvény intézkedik. Így az 1556: 16; 1557: 7; 1559: 28-ik törvénycikkek Turóc, Zólyom, Bars, Hont, Árva és Liptó megyék közmunkáját rendelik a vár megerősítésére. Ugyancsak erről szólnak az 1567-69-81-1613-iki országgyűlési végzések. Az 1618-iki országgyűlés tetemesen felemelte a várórség létszámát, a tisztikar 13 főből állott. Habár a királyok több ízben eladományozták a várat, illetőleg az ahhoz tartozó birtokokat, maga a vár mindig királyi, melynek jó karban tartására különös gondot fordítottak a felvidéki főkapitányok is, de első sorban maga a vármegye. Több ízben Barsvármegye összes közmunkáját Léva várának megerősítésére fordítják, sőt amint fentebb említve volt, erre adóztak a szomszédos vármegyék is.

A vár fontossága mellett tanuskodik az, hogy nagynevű emberek a kapitányai. A Lévaiak kihalása után (1553) a vár a koronára szállott. Első királyi kapitány ezen kor kiváló vitéze és hadvezére: *Telekessi Imre*, aki később felsőmagyarországi kapitány lett. Utána a „vérszomjuzó” hős *Thury György* a kapitány, 1560-ban az egrí hős: *Dobó István*.

Fentebb említettük, hogy Léva vára, bár körülötte folyton folyik a harci zaj, csak egyszer és rövid időre került a török birtokába. Másként áll a dolog a nemzeti felkelések idején. A vármegye és a vár mintegy varázsütésre a nemzeti zászló mellé szegődik. Ez természetes is volt. A vármegye lakos-

ságának tulnyomó része a Garammentére, Léva vidékére esett, ez pedig kizárólag magyar, vallásra nézve protestáns, ami akkor egyet jelentett a kurucsággal.

Bocskay felkelése idején a vármegye toborzást rendel el a felkelő sereg kiegészítésére, pedig nehéz helyzetben voltak a megye urai, mert körülöttük erős császári őrségek vannak (Nyitra, Érsekújvár), a lévai várban idegen kapitány van: Kolonich Sigfrid. Bocskay készült ugyan Léva elfoglalására, de közben megindultak a korponai tárgyalások, s az ostrom elmaradt. Élénk részt vett a vármegye Bethlen Gábor felkelésében; a besztercebányai országgyűlésen a vármegyét Liphay Imre alispán és Szobonya Pál szolgabíró képviselik, 1620 őszén a nagy fejedelem Léván át vezette seregét Nagyszombat felé. Liphay alispán másfél hétig maradt ekkor a fejedelem kíséretében. Akadtak ekkor is két kulacsosok, amint ez az 1620-ik évi dec. 3-iki végzéséből látható: csúrték-csavarták a dolgot, hogy halasztást nyerhessenek.

Nagyobb a buzgalom a kurucfelkelések idején. A vármegyei urak jó része be volt avatva a Wesselényi-téle összeesküvésbe. Thököly már 1678-ban váratlanul elfoglalja Körmöcbányát s annak pénzverőjében 180,000 drb. aranyat, ugyanekkor hatalmába került Léva vára is. 1680-ban a szelepcsényi jobbágy fiut, Szelepcsényi György érseket nevezte ki Lipót császár a vármegye főispánjává, de a garammenti magyarság nem engedelmeskedett az aulikus érzelmi főispán rendeleteinek. A Szelepcsényi által kieszközölt fegyverszünetben a felső vidék a bányavárosokkal a *császáré* lett, Léva vidéke *Thökölyé*.

Midőn a nagy Rákóczi 1703 nyarán

TÁRCZA.

Lenn tükrözik a hold.

Lenn tükrözik a hold a Garam vízében,
Mint a szelid jószág galambom szemében.
Sokszor meg-megrezdül, sokszor meg-megesllan:
Fenyvesek árnyában,
Sötét szempillákban
Hirtelen elillan.

Főnn a magas erdőt zugatják a szelek,
De rég találkoztam, kis angyalom veled!
Nem tudom, az Isten engedi-e érnem:
Lesz e még alkalmam,
Veled lakodalmam,
Szép rózsám, a télen?

Fenn ül a jupásztor élin a sziklának.
Higgyek-e, ne higgyek annak a kis lánynak?
Ha a hold újra kel, szél újra tuj holnap:
Az Isten megóvja,
Nem lesz elrontója
Galambom a józnak.

Tóth István.

A szomszéd kutyája.

Félórával azután, hogy az új lakó beköltözött a szomszéd házba, Liddel Klementin kisaaszony egy kis barna kutyát látott a virágágyai között. Az apró barna lábacsokak rettenetes pusztítást vittek véghez a skarlátvörös geraniumok között.

Klementina — tekintettel az ismeretlen szomszéd érzelmeire — nem ütött ugyan rá a kutyára, de erélyes hangon rákiabált. Hanem a kis imposztor nem vette ezt komolyan, vidám csaholással keringett körülötte és két első lábával besározta a rózsaszín pongyola uszályát.

— A gazdád nem visel rád gondot, — mondta önmagának Miss Klementina. — Hátározottan sovány vagy. Jöjj a konyhába, ott kapsz valamit.

Ellenséges tekintetvetett a kerítés felé, ahol Mr. Kent Mac'in urat sejtette.

Ez az ur később rendes délutáni sétájára indult. Mikor ajtaját kinyitotta, egy kicsi barna kutyát látott maga előtt, mely éppen azzal volt elfoglalva, hogy új gyékény lábtörlőjét darabokra hasogassa.

Mac'in ur délelőtt ugyanazt a kutyát a szomszédnéja kertjében látta foglalatoskodni s így szólott önmagában:

— A miss jobb rendre szoktathatná a kutyáját. De utóvégre ha ő nem sajnálja virágágyait, én sem lehetek oly szűkkeblű, hogy a lábtörlő miatt panaszkodjam.

Lehajolt az állathoz és megsimogatta; a kutya pedig hálásan megnyalta még ujonnan vikszelt cipőjét.

E naptól kezdve Mac'in ur kétszersültet tartott főkájában s hetenként kétszer változtatta a lábtörlőt az ajtó előtt. Nagyon szeretett volna megismerkedni a bájos szomszédnővel, de nem volt, aki bemutassa. Elment tehát a virágárusnőhöz s egy csomó vörös geraniumot vásárolt nála csinos cserepekben. Aztán megleste, a mikor a miss eltávozott hazulról s odacsempészte a felturt virágágy közepébe. Egy névjegyét is mellékelte hozzá és e sorokat írta rá: „A kutya által kitépott virágok helyett.”

A miss melegen köszönte meg a figyelmet levélben s kijelentette, hogy egy cseppet sem haragszik a kis kutyára, amiért kárt tett a kertjében.

E naptól kezdve főhajással üdvözölték egymást az utcán vagy az ablakban, sőt egyszer az időre nézve is váltottak egymással néhány banális megjegyzést.

— A kutya igen szereti kegyedet, — mondta Mac'in egy ilyen alkalommal.

— De őnt jobban szereti, — felelt a miss sietve, mert félt, hogy Mac'in ur féltékeny lesz kutyája ragaszkodására.

Egy reggel piszkos, formátlan szalmadarabot hozott az ajtaja elé a kis kutya.

A miss szent borzalommal ismert rá benne a Mac'in ur legújabb panamakalapjára. Nagy elhatározás támadt a lelkében. Áthaladt a kis udvaron s megnyomta a csengőt a szomszéd ur kapuján.

— Oh, ugy sajnálom, — mondta s odanyujtoita a kalapdarabot. — Igazán ez már sok ettől a kutyától!

— Nem tesz semmit, — szólott Mac'in ur udvariasan.

— Meg kellene vernie! — szólta a leány.

— Megverni! Megverni a kegyed kutyáját! Kedves miss Liddel, csak nem tételezi ezt fel rólam!

A miss álmélkodva nézett rá.

— De hiszen a kutya az öné, nem az enyém! — kiáltotta.

— Akkor láttam először, — válaszolt Mac'in ur, — amikor a kegyed virágágyát pusztította.

— Oh!

A miss hangosan nevetett.

— És mind a ketten milyen kimóttel bántunk vele!

— Mert azt hittük, hogy a másikhoz tartozik.

Egy ködös délután azonban eltűnt a kis kutya. Hiába kiabált neki a miss, hiába fűtyölt neki Mac'in ur, csak nem került elő. Klementina szomorúan nézett a vörös virágokra, melyek szép sorjában viritottak. Mac'in ur pedig mérgesen rugta meg a vadonatúj lábtörlőt az ajtaja előtt.

Hol lehet? — kérdegették egymástól, de hiába.

Végre Mac'in urnak egy jó ötlete támadt.

— Kifizette kegyed érte a kutyaadót? kérdezte a misztől.

— Nem.

— Nem is volt medáliája?

— A nyakán?

— Ott.

— Nem.

— Akkor a kutyapécér vitte magával.

A miss sirva fakadt.

— Elkériktem, ha száz fontba kerül is, — vigasztalta Mac'in ur.

S mikor egy óra múlva maga után vonszolta egy zsinóron a vidáman csaholó kis barna kutyát, a miss meghatottan köszönte meg társaságát.

— Csak egy baj van, — mondta Mac'in ur. — Nem tudtam, milyen tulajdonos nevét véssem a medáliájára. Nem találja miss nagy kárnak, hogy ez a szegény kis állat senkihez se tartozzék?

— Nem tudom, — dadogta a miss.

— Mikor az ön kertjében foglalatoskodik, akkor az ön kutyája, — folytatta a férfi. — Mikor az én lábtörlőmet pusztítja, akkor az én kutyám. Olyan könnyű volna őt a mi kutyánkká tenni! Akarja?

— Nem tudom, — ismételte a miss.

De minthogy az arcát a Mac'in ur kabátja ujjába rejtette, Mac'in ur azt a következtetést vonta le belőle, hogy mégis csak akarja, s erőszakkal maga felé fordítva az arcát, hirtelen ajakon csókolta őt.

Hudson Una.

kibontja a *Pro Libertate* zászlót, Kör-mőbánya már szeptember havában Rákóczié, innét Ocskay szept. 17-én Lévát is könnyű szerrel kézre keríti, mert az űrség is hozzá csatlakozott *Farkas Sándor* vezérlete alatt. *Ocskay Léván* toborzás által megkésztetett seregét. Schlick és Ritschán ugyan október végén kiűzték a tivornyákba merült Ocskay-huszárokat, de már november 27-én Ocskay és Andrassy visszaveszik Lévát. Karácsonykor már az egész vármegye Rákóczié. 1704 őszén Rákóczi *Vihnyén* fürdőzött, itt fogadta a császári biztosokat és külföldi követeket is. A következő évben, 1705 ujév napján Rákóczi már a lévai táborban van, mert *Bercsényi tanácsára Lévát szemelte ki a fejedelem főhadiszállásul*, pedig ekkor már a fontos Érsekújvár is Rákóczi hatalmában volt. A Garam-vonal biztosítása után tehát ismét Léva lett az újabb hadműveletek középpontja.

Pályaválasztás.

Folyának a vizegák; az iskolai évek végére jutottunk. A szülők, akik egész év folyamán alig törődtek gyermekeik haladásával, most aggodalmas, és fenyegető parancsokat osztogatnak, hogy „*aztán meg ne bukjal, mert így meg amúgy!*” . . .

A szülő a hagyományos szokásnak, a példának suggestiója alatt kényszeríti, hogy a fiu végig evezze a nyolczéves tanfolyamot akár van kedve és tehetsége hozzá, akár nem. Rendszeresen a rokonságban van egy-egy fiatal ur, a ki annak idején semmirekellő és hanyag létere végre letehetette a maturát. Ez az egy abnormitás az után egész csomó családnak válik normájává.

Ujra felhívjuk a figyelmet arra a képtelen társadalmi feltölgásra, hogy csak egy pálya van az ég alatt s az a hivatalnoki pálya. Erkölcsei gyöngeség jele, ha valaki kiválaszt egy társadalmi osztályt, a melybe talán atyja és nagybátyja tartozott s egy más pálya körébe való lépést súlyedésnek, megalázónak tart. A közmondásokat, életigazságokat mindnyájan tudjuk alkalmas helyeken csitítani, ha másról van szó, de nem vesszük azokat komolyan, ha a mi bőrünkre megy. A munka nemességét, fenségét és mindenhatóságát valljuk, de csak az elméleten innen: a gyakorlat más. Társadalmi gondolkodásunkban nem tudunk az előítélettől, s a léhaság iránti titkos rokonszenvtől megszabadulni. Ellenmondásokban eviczkélve hazugságot gondolunk és tartunk magunkra kötelezőt és egyedül üdvözítő életelveknek, csakhogy megmaradjon az a szivicsiklandó édes kis szólam: „*ur vagyok és leszek!*” Pedig urhatnomság a cifra nyomoruságot s az bizony anyagi gondok egész raját hurcolja slepként maga után. Hivatalnokait még az állam sem fizeti úgy meg, hogy az ember válláról levegye a gondokat s a mai kor igényei szerint úgy rendezze be életét, a hogy műveltségi köre megkívánja. Ezeket kívül az összes intelligens pályák tul vannak terhelve. A bíróság-nál nincs eléptetés; a tanári pályát végzett ifjakat nem tudják elhelyezni. Szóval előállott a tultermelés: a mit ez a tehetetlen kapkodás, az urhatnomság idézett elő. Bezeg egészen másképp lehetne megélni a kereskedői vagy ipari pályán. Csakhogy az meg-szégényítő, lealázó — egy irtokra is, hogy a fiából munkást csináljon. No legfennebb akkor, ha a gyereket a gimnáziumból kicsapják, vagy az osztályismétlés után is megbuktatják. De hogy épezzük, jó viseletű s komoly gondolkodású ifjut adjanak a kereskedői vagy pláne iparos pályára, az csak viccnek járja meg. Erre nem akarnak és nem is mernek gondolni. Pedig az egyéni szabadság és függetlenség az anyagi jólét csupán itt található fel a maga valóságában. Tessék megnézni egy szakképzett, művelt lelkületű törekvő iparost: nem boldog és megelégedett? Igaz, hogy az ilyen iparos ritkaság, de csak azért ritkaság, mert a magyar társadalom merev, makacs és elzárja a komoly gyermekeket ettől a terrenumtól.

Most itt vannak az évvégi vizsgálatok és ha egy szülő azt látja, hogy a fialegyen bár hatodik gimnazista is, nem felel meg az iskolai munkának, s ahhoz sem szorgalma, sem elegendő tehetsége nincs, ne kényszerítse tovább a tanulással. Az ötödik és hatodik gimnazista is elmehet iparosnak és kereskedőnek, sőt az érettségis is oda mehet. Azt az ismeretet, melyet eddig megszerzett, ott is tudja értékesíteni. Világosabb

képet szerezhethet az ipar bármely ágáról, átha-tóbb ítéletet alkothat minden felőlő kérdésben, mint az, a ki egy gimnáziummal lép oda. Az az idő, a melyet eddig az iskolában töltött, nem vészett el, az a szellemi töke meghozza a maga gyümölcsöit. Józan, okos és rendes iparos vagyont szerezhethet: társadalmi tekintélyt szerezhethet. A közbecsülés és közszeretet nincs álláshoz kötve, az mindig az egyéntől függ. Van olyan hivatalnok, a kivel szoba sem állnék, és van sok olyan iparos, a kivel szivesen elbeszélgetek és nemcsak becslöm, hanem tiszteltem is.

Itt az ideje, hogy ne haladjunk ábrándos oktalanságok után s a gyerekeknek ne cifra és nyomoruságos, hanem biztos szilárd és józan alapokra fektetett életet igyekezzünk szerezni. Az erőszakolt és tuhajtott „*urhatnomságnak*” nem szabad anyai fiatal életet áldozatul dobni . . .

Az élet legfőbb kérdése a pályaválasztás . . . Ha itt hibáztunk, egy életet tehetünk tönkre. Ily fontos pillanatban fel kell éledjen az ember józansága és ereje, hogy kellő megfontolással cselekedjék. Mily oktalanság tehát gyöngeségünkre, a hiuság szavára figyelni s annak fogadni szót! Gondolják meg a szülők, hogy gyermekük jövőjeért ők a felelősek, s nehogy, mikor boldogságát akarják — éppen szerencsétlenségét siet-tessék.

Cim — stb. kórság.

(Folytatás.)

És most kérdem, mi végből való az a lázas kapkodás, vagy az a tervszerű törekvés e kitüntetések után? Gyarapodik-e általuk az illetőnek erkölcsi értéke? Nem! — Vagy alkalmas eszközök-e azok bizonyos erkölcsi fogvatkozások palástolására, avagy pedig praktikus dolgok-e azok az anyagi jólétnak, a társadalomban elfoglalt hatalmi állásnak növelésére?

Bizony, igen alkalmasak, mert hiszen beválnak! A bankigazgató, ha neve elé biggyesztheti a nemesi predikátumát, a nagyiparos, ha hirdetményein megjelölheti, hogy a Ferencz-József-rend keresztjének tulajdonosa, a bérzekapacitás, ha méltóságos báró urnak szólíthatatja magát: ebből közvetve hasznot húz; e kitüntető megkülönböztetések mind kiüaó csezőgek, melyek aranyakat vonzanak magukhoz, mint az elhullott állat büze a legyek és férgek egész seregét; s mind e fölött meg van a nagyobbnak „*becsület*,” mert ilyen méltóság a gyarló emberi fajzat nagy részének imponál, mely hajlongva süvegei meg és követi bizalmában a kitüntetett szerencsésit.

— Ön túlszigoru, mondja szivós párt-emberünk, ön egyoldalulag itéli meg a dolgot. Nincsenek-e ama nemesített, vagy báróított férfinak a gyermekeivel és unokáival szemben bizonyos kötelezései? Nem tartozik-e családjának azzal, hogy minden eszközt igénybe vegyen, mely annak majd valamikor hasznára lehet? Ön talán még azt is helyteleníti, ha valaki a maga utánjárása nélkül, tisztán csak a köztérzen szerzett érdemeiért felajánlott nemességét a gyermekeire való tekintetből vissza nem utasítja?

Igaza van, uram, én egyoldalról tekintem a dolgot még pedig csak az erkölcsiség oldaláról. Igaza van abban is, hogy az embernek vannak leszármazottjaival szemben bizonyos kötelezései, de azok abban összegeződnek, a mi a család jó nevének, becsületének épségben tartására, a gyermekek jó nevelésére és — hogy tul ideális ne legyek — gondtalan existenciájának megalapítására, vonatkozik. Miután mindezt szorgalmas munkával, tiszta kezű, becsületos munkával el lehet érni, nem is helyesiem ha valaki ezen tényezőző jelentőségét azzal kicsinyíti, hogy mellőziük vagy talán fölőjük is helyezi a kitüntetés s ha annak elérését tartja céljai netovábbjának. Valaki puritán jellemmel párosult áldásdús működésével nyerte meg kortársai szeretetét és nagyrabecsülését; nevét a hazában szerte ismerik; tekintélyét még ellenségei sem tagadhatják: mi lesz a fiának nagyobb hasznára, ez a becsülettel szerzett jó hírnév-e vagy a jutalmul kapott nemesség?

Ösmertem aranykulcsos urat, kit ösmerejei elkerültek az utcán, mert egy forint erejű is megpumpolt bárkit közülök — hozomra; láttam diákkoromban egy grófi sarját, ki puttonban hordta a dunavizet a házakba; mesélhetek egy báróról, ki mint utibiztos tengette öreg napjait egyik szomszéd vármegyében; tudnék nemes embert említeni aki egész pénzeszkereit lopott el, olyat aki árva pénzeket sikkasztott, aki korcs-mában züllött el végekpen stb. Mit ért azoknak a szép czim? megvédte-e azokat az anyagi tönk vagy erkölcsi züllés ellen az az öt-hét-kilenczűvi korona? S ily bizonytalan, semmi értékű dologgal akarná valaki családjá jövőjét biztosítani? Nem olyan az, mint ha a Balaton jegére nyaralót akarna építeni? Ösmerek egy nemesített családot. Az apa magas állásu állami tisztviselő volt, vagyonos ember, fővárosi háziur stb. és megkapta gyermekeire kiterjedőleg a magyar nemességet. Fiait okosan nevelte, tisztességre becsületességre oktatta; az egyik

középsikulai tanár lett, a másik fűszerkereskedő, a harmadik bankhivatalnok, a negyedik gazda most már földbirtokos. Nem érhetőek volna el mindezt a nemesi czimer nélkül is? és ha azt a nevelést nem nyetik, a melyben részesültek, a czimerűknek köszönhetők volna-e azt, hogy most mindanyian köztisztviselők álló férfiak? Ilyen példát lehetne felsorolni többe is, de egyet sem arra, hogy az ily kitüntetések megalapították volna a család tekintélyét és szerencsésjét anélkül, hogy azokkal visszaélések nem történtek volna. Ily kitüntetés visszautasítása tehát mindenkor az emberi méltóságához méltóbb és illőbb valami, mint annak elfogadása és ezzel önt, uram remélhetőleg elhallgatattam.

De uram — mondja most más valaki — ön a különféle *tanácsosi* czimekről is szólt. Azokat, a kik ilyet kaptak talán csak még sem lehet azzal valóolni, hogy önző haszonlesés vezette őket, midőn kitüntetésükre rászolgáltak?

Nem, azt így általánosítva nem is mondhatnám, de bizonyos határok között igen, mert miért ne szolgálhatna például egy ügyvéd, vagy orvosnak gyakorlatában az udvari — sőt még az igen szerény királyi tanácsosság is oly reklámul, mely őt karcsúai fölő emeli? miért ne lehetne ennek megfelelő pénzbeli egyenértéke és miért ne akadna ember, ki az ő irigy, számító zsurgoriá-gával ep úgy vágyódik ezen eszköz birtokába jutni, amint minden egyéb mást felkarol, melyet meggazdagodására alkalmasnak talál?

Mondom, ezt csak bizonyos korlátozással merem állítani; nagyobbra azonban oly emberi gyöngével találkozunk e kérdés boncolásánál, melyet annál kevésbé vitathatunk el egyesektől, mert az kisebb-nagyobb mértékben, ritka kivétellel, minden halandónál fellelhető.

E gyöngö a hiuság. Valaki egy emberöltőn át fáradozik hivatásában. Családjának fenntartása, gyermekei szellemi fejlesztése iránti kötelessége, azok jövőjének és a saját erőtlen agkorának biztosítására való törekvés viszi őt nap-nap után az élet viszontagságaival folytatandó újabb harcába. Hivatásával együtt jár — 's ezt hangsúlyozom — hogy jót tegyen egyeseekkel s hogy a köznek javát előmozdítsa. Itt a halál révéről adja vissza a beteg anyát családjának, ott közelehat egy vidék egészségi viszonyainak javítására, emitt nemzedékeket nevelt fel hasznos honpolgárokká, smott az igazságszolgáltatás vagy a közigazgatás terén működött közhasznu sikerrel. Lehet, hogy filantróp érzelmek is dagasztották keblét pályája kezdetén, de a sok csalódás elfáitotta keserű tapasztalatok közt megőregedett szívet; vagy ha az meg is tartotta ifju hevét, mégis első sorban az „*én*”-nek érdekei voltak azok, melyek őt vezették. Ezt kevés ember valja be önmagáról, pedig ugy van; a legföbbe, a ki ezt a maga személyére nézve tagadja, rá lehetne az életéből vett példákkal száfolni!

A mi emberünk elérte azt, a miért küzdött. Családjá anyagi körülményeit megszilárdította, de munkaerőt és munkakedvet még érez magában. Most már teret engedhet a hiuságnak is; most ennek — ha azt eddig nem a saját lelkiismeretének megnyugtató helyesléssel elégitette ki — kivürol jövő kielégítést keres. Most kezdődik — ha még nem érzett eddig erre belső ösztökélést — a hiuság kielégítésért folyó harc, befolyásos szövetségesek keresése és biztosítása; most kell a hitel szövetekezetez, nyári gyermektelepek stb. divatos kérdések megvalósítása érdekében a porondra szállni és ha minden egybevág: kitüntetés koronázza meg az „*önzellen*,” közhasznu tevékenységét.

És a mi emberünk most büszkébben emeli a fejét mint valaha; most már igazán illeti őt a „*nagyságos*” megszólítás — ha csak királyi — vagy a „*méltóságos*” — ha udvari tanácsos lett.

Az igazán szerény, önértetes férfi, vagy visszautasította volna a kitüntetést, vagy úgy tett volna, mint nagy költőnk Arany János, a ki tokjában hagyta és mindenkorra asztalfölkjába zárta, de soha a mellére nem tűzte a neki adományozott szent István rend kis keresztjét.

De a mi emberünk, akit némileg feszélyez ugyan a saját belsejének szava és némely embertársának mosolygása, talál módot arra, hogy önszelenségét és önértetét igazolja: ő a kitüntetést, melyet ismert szerényisége és demokrata érzelmei különben tiltának elfogadni, úgy veszi, mint az egész ügyvédi, vagy ha orvos, hát orvosi s ha tanár lett volna, hát tanári testületnek szólólt; ő a maga személyében csak azt a testületet látja megisztatni, kitüntetettnek, melyhez tartozni ezek után még inkább szerencsésének tartja!

De hát rászorul-e az az ügyvédi, tanári s tudom is én mi egyéb testület arra, hogy egyégy tagjában egy kis fityegő keresztrel, csillaggal vagy valami „*tanácsos*”-i czimmel kitüntetettessék? gyarapodik-e ezáltal ennek a testületnek az erkölcsi értéke? nagyobb-e ezért a tekintélye és kisebbbednek-e az, ha a kétértékű kitüntetés nem érte volna? és végül kért-e a mi szerény emberünk attól a testülettől arra engedélyt, hogy vele takargathassa a saját gyöngéjét, hiuságát? Nem.

Az ily beszéd tehát csak önévédelemre szolgáló, nagy hangzásu, de ügyetlen szó azok részéről, kik érsik, hogy gyöngéjük

nem titok; olyan az, mint mikor valaki a bajszát festi: csak jól meg kell azt nézni közelről.

A címekekkel való kitüntetéset egyedül a hivatalnok világban és a katonaságnál tartom megengedhetőnek. Ott azt megvásárolni, azzal visszaéléseket elkövetni nem lehet, ott az elveszteti erkölcsrontó befolyását.

A v. b. t. tanácsosságról nem beszélek, ez nagyon fölőtte áll azon légkörnek, melyben mi mozgunk. De furcas dolog lehet az is, mert Deák Ferencznek nem kellett, Kristóffyék megkapták, Kossuth Lajos fia ki nem kerülhet.

Cajus.

Különfélék.

— **Törvényhatósági Közgyűlés.** Baravármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 13-án tartotta évnegyedes rendes közgyűléset garamveszelei Kazy János kir. kamarás főispán elnökségével. — A főispán megnyitó beszédében bejelentette, hogy a koronázási jubileum alkalmából megkérte az egyházi méltóságokat, hogy istentiszteletet tartsanak; — a mi mindenütt meg is történt — és ő a vármegyei tisztikar élén jelen volt az Aranyosmaróton megtartott hálaadó istentiszteleten. Ezután indítványozta, hogy Wekerle, Kossuth, Jekelfalusi minisztereket, Justh képviselőházi elnököt és a képviselőház alelnökeit táviratilag üdvözölje a törvényhatósági bizottság, az őket ért kir. kitüntetés alkalmából. — A főispán ezen indítványát a közgyűlés egyhangulag elfogadta. — Az évnegyedes jelentését a közgyűlés tudomásul vette. Ez alkalomból Heiczl Kálmán bizottsági tag indítványt tett az alkoholizmus meggátolása iránt, — hogy vasár és ünnepnapokon a pálinka kimérése betiltassék, — a tánczengedély a lelkész által is aláírt bizonyítványra adassék, és a táncokon a 16 évet meg nem haladt ismétlőiskolákötelezek részt ne vehessenek. Ez iránti intézkedéssel az alispán lett megbízva. Az ujonnan szervezett I-ső osztályu szolgabírói állásra Benkovics Guidó szolgabíró 93 szavazattal lett megválasztva Gáldy Kálmán 35 szavazatával szemben, az ezen választás által megüresedett másodosztályu szolgabírói állásra is Lúley Kázmér halála által megüresedett másodosztályu szolgabírói állásokra pedig Bolema Vilmos és Töcsay Elemér helyettes szolgabírák egyhangulag választattak meg. A szintén megüresedett árvaszéki jegyzői állás — pályázó hiányában — nem töltetett be. Targyaltatt a kereskedelmi kormány leirata a vármegye 1907-8. évi közuti költségvetési előirányzata tárgyában; a törvényhatósági bizottság — a főispán vezetése alatt — küdöttséget meneszt a kereskedelmi kormányhoz. Az alispán előterjesztése folytán, az ügyvédi magángyakorlatnak a vármegyei tiszti főügyésztől 1908 év január 1-től leendő elvonását a törvényhatósági bizottság elhatározta. Elfogadta a közgyűlés a vármegyei alkalmazottak nyugdíj-intézete szabályrendelete módosítását. A körjegyzői nyugdíj-alap javára vármegyei szabályrendelettel felajánlott 6000 koronát az 1907 évi 5/10 % pótdátó kivetése által biztosította a közgyűlés. Targyaltatt Mocsy Lajos és társai felebbezése az alispánnak a Lóker, Garamdamásd és Garamveszekény községből álló körjegyzőség székhelyét megállapító határozata ellen. Mocsy Lajos, Dom-bay Vilmos, és Csekey Vilmos felszólalása után, a közgyűlés elfogadta az állandó választmány azon javaslatát, hogy a körjegyzőség székhelye Lóker legyen. — Szabolcs-vármegye és Komárom város átiratai tárgyalattak, az osztrák kormánnyal folyamatban levő kiegyezési tárgyalások ügyében. — A törvényhatósági bizottság a Szabolcs-vármegye átiratának szellemében felirat intézését határozta el. Csatlakozott a bizottság Dr. Havas Benő kir. tanácsos kérelméhez Dalmácziának Magyarországhoz leendő visszacsatolása érdekében teendő lépések tétele iránt. A kivándorlás meggátolása érdekében csatlakozott a bizottság Szabolcs és Szatmárvárm. átirataiboz. Ujbánya város tulajdonát képező erdő állami kezelésbe adását elejtő határozat ellen Ormai Kálmán és társai felebbezése, és ezzel kapcsolatban Vicsák György és társai kérvénye, — a beadott, fellebbezések elutasítása mellett a határozat jóváhagyása iránt. — Holló Sándor, Lupták József és Dr. Belicza Pál és a főispán megindokolt felvilágosítása után, a törvényhatósági bizottság az újbányai erdőknél 10 évre a kincstár kezelésébe való adása mellett határozott. Léva város határozatát a vámatalapról 10000 korona összegnek a házi pénztárba való beutalása iránt a közgyűlés jóváhagyta.

— **Érettségi vizsgálat.** A helybéli gimnáziumban, mint már jeleztük f. hó 10. 11. és 12. napján voltak az érettségi vizsgálatok. A vizsgálat eredménye a körülményekhez képest elég kielégítő, bár kedvezőbb eredmény is lehetett volna, ha nem mindenki törekednék az érettségi bizonyítvány megszerzésére. A mig az érettségi bizonyítvány a postai, vasuti, pénzügyi, gazdasági stb. alkalmazottakra kötelező, addig az érettségi vizsgálatot nem lehet pusztán főiskolára képesítő vizsgálatnak tartani, fentolóra kell venni, hogy az érettségi vizsgálaton át lehet csak sok közép hivatalnoki állásba bejutni. Az érettségi vizsgálatnál nemcsak az általános műveltséghez szükséges ismereteket kell szem előtt tartani, hanem azt is, hogy sok

ifjú pályájának megkezdése az érettségi bizonyítvány birtokától függ. E két szempontból kell itélni s az alkalmatlanokat elutasítani, ha pedig a hiány kisebb fokú, úgy rövid idő múlva alkalmat adni a javításra. Az érettségi bizottság *Pirchala Imre* tanker. kir. főigazgató elnöklété alatt az írásbeli vizsgálat alapján a 21 jelöltből kettőt ismétlésre utasított, a szóbeli vizsgálaton pedig 5 jelöltet egy-egy tantárgyból való ismereteik kiegészítése végett a szeptember hó elején tartandó javítóvizsgálatra utasított; a többi 15 érettség lett és pedig: *Jelesen érettség: Medveczky Károly, Török Sándor*; jól érettség: *Frommer Imre, Herczog Avigdor, Kern Oszkár, Vojacek Gyula*; érettség: *Árpássy Aladár, Czilinka Mihály, Farkas Tivadar, Hornyák Gyula, Kalmár Ernő, Schwarz Henrik, Szmutny Géza, Városi Béla*. Ezek alapján tehát a 21 jelöltből, ha a szeptemberi javítóvizsgálat sikerül, 19-nek van, illetőleg lesz érettségi bizonyítványa.

Baltavári Jenő. A lévai k. r. főgimnázium tanára f. hó 12-én a budapesti egyetememen sikerrel tette le a bölcsész tudori szigorlatot. Tudori értekezésének címe: *Catullus a magyar irodalomban*. Az új bölcsész tudort szombaton, f. hó 22-én avatják a budapesti tudomány-egyetemen.

Eljegyzés. *Lábay Elluskát, Lábay Gyula*, zsarnócai tanító, lapunk munkatársának bájos leányát eljegyezte *Margitay Alajos* Zsarnócán. Gratulálunk.

A közigazgatási bizottságból. Barsvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 10-én tartotta havi ülését, melyen *Simonyi Béla* alispán elnökölt. Az alispán bejelentette, hogy a közigazgatás menete a múlt hónapban a rendes volt, az zavará körülmény nem fordult elő. A vármegye tisztii karában az a változás történt, hogy a főispán *Dr. Znamenák István* gyakorló ügyvédet tb. tisztii főügyésszé nevezte ki, — és *Kazy Károly* tb. főszolgabíró, miután állami hivatalba nevezetett ki, — ezen tb. állásáról lemondott. — A múlt hó folyamán a belügyi kormány egy kiküldöttje megvizsgálta a központi ügyvitelt és Léva város hivatalait. A kir. tanfelügyelő jelentette, hogy a közokt. miniszter az újonnan szervezett szelepcsényi állami iskola beburkolására 691 koronát engedélyezett. — *Dusek István* garamszőlősi rk. iskolai III-ik tanító I. — II. korpótlékainak fedezésére évi 209 kor. államsegélyt engedélyezett, ezen összeggel a tanítói korpótlékok címén folyósított összeg 34522 koronára emelkedett, a fizetés emelések címén engedélyezett 38239 kor. 60 fillérrel az állam 72761 kor. 60 fillérrel járult a szegényebb telekhez és községi iskola fenntartók segélyre. Bejelentette még, hogy *Salamon Gyula* bajkai és *Fejér Sándor* felső muzslai áll. iskolai tanítókat a miniszter kölcsönösen áthelyezte, — és hogy a nagykozsmályi iskola építési tervét kellő átvizsgálás után az esztergomi főegyházmegyei hatóságoknak kiadta az építkezés elrendelése céljából. A vármegyei főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot a vármegye egész területén kedvező volt. A védhímlőoltás és újraoltás a vármegye egész területén kedvező eredménnyel fogantatott és legnagyobb részben be is fejeztetett. A községenként nyilvántartásban vezetett 7 éven aluli törvénytelen gyermekek ellátása, gondozása és egészségi állapota, a védhímlőoltást teljesített orvosok által fogantatott vizsgálatok alkalmával kielégítőnek találtatott, számuk e hónap végével 1166 volt.

Halálhíradás. *Németh Sándor* lévai kiskereskedő, Léva r. t. város képviselő-testületének tagja f. hó 14-én 45 éves korában meghalt. A boldogul a kath. körnek fennállása óta jegyzője volt, s élénk részt vett a kör belső életében.

Torna verseny. Az állami tanítóképzőben f. hó 13-án d. u. 4 órakor volt meg a házi torna verseny az intézet udvarán. Először a növendékek együttes szabadgyakorlatokat mutattak be *Pazár Zoltán* tanár vezetése alatt. Az egyöntetű szabadsággal végzett változatos gyakorlatok a szép számban összegyűlt közönség általános tetszését érdemelték ki. A szabadgyakorlatok után játék következett: a két nagy labda versenyében hosszú küzdelem után a vörös labda került ki győztesen. A játék után mintacsapat tornázott nyújtón, korláton és bakon; a szertornázásban kitűnt *Borbély József III. éves* és *Czifra István I. éves*. Ezután az egyéni versenyek következtek. A magas ugrásban első lett *Kovács János II. od éves* (160 cm., ugródeszka nélkül.) második *Borbély József III. ad éves* (155 cm.) A magasugrás után s'lydobásban versenyeztek; első lett *Borbély József*, (jobb- és balkezből összesen 1516 cm.) második *Kovács János* (1515 cm.), harmadik *Kalmár Gyula III. éves* (1513 cm.) A hosszú ugrásban első lett *Kovács János* (565 cm.), második *Berei Miklós III. éves* (502 cm.) Az ugrásokban elért eredmény igen szép; ilyen eredményeket csak a tornaegyletek mutatnak fel. — Végül az első évesek tréfas versenyek következtek; összekötözött lábbal elsőnek ért a célhoz *Varga Imre*. Ezután a versenybizottság megállapította az eredményt és felosztotta a díjakat. *Köveskúti Jenő* igazgató a versenyt záró beszédében buzdította az ifjúságot arra, hogy a szellem művelése mellett ne hanyagolja el testének edzését, izomerejének, önzertes bátorságának nevelését, mert a hazának nem csak művelt, de — veszély esetén — erős karu honfiakra is van szüksége.

Az ifjúság lelkes éljenzéssel kísérte a díjak kiosztását. *Borbély József* és *Kovács János* kaptak 20-20 koronát, *Berei Miklós*, *Kalmár Gyula*, *Czifra István*, és *Varga Imre* 5-5 koronát.

Képesítő vizsgálatok. Az állami tanítóképzőben holnap, azaz június hó 17-én kezdődnek a szóbeli képesítő vizsgálatok *dr. Hámos Pár* kir. tanfelügyelő elnöklété alatt.

A lévai ír. népiskolában az évszázó vizsgálatok a következő napokon és sorrendben fognak megtartatni: *Június 20 a II., 21. az I. osztályban, 23. a IV. és 24. a III. osztályban.* A t. szülők s gyámok, valamint a nevelésügy barátai mint vendégek szívesen láttanak.

Juniális. A Zseliz és vidéke ipartársulat 1907. évi június hó 23-án saját pénztára javára a zselizi nagyvendéglő kerti helyiségében zártkörű juniális rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 1 kor. — Családjegy 2 kor. Kedvezőtlen idő esetén a nagyvendéglő ugynevezett kasszinó termében fog megtartatni.

A Zseliz Gazdakör zászólószelvényére vonatkozó közleményünk helyreigazításul közöljük, hogy az ünnepegyen a „Zseliz és vidéke Ipartársulat” is zászlaja alatt testületileg jelen volt, s hogy a Gazdaköri zászólóba az ipartársulat nevében *Nyáry Ignác* ipartársulati elnök verte be a szeget.

Sok a hernyó. Szomorú képet mutatnak az idén a gyümölcsfák. A lévai járásban is lépten nyomon teljesen elpusztított gyümölcsfákat látunk. Különösen a szilva-, alma- és körtefák lombját rágta le teljesen a töméntelen hernyó, úgy hogy ehhez hasonló pusztítást alig láttunk. Egyik másik gazda, különösen ha elszigetelt a birtoka, vagy gondos szomszédai voltak, mégis megmentette gyümölcsfáit; ami azt bizonyítja, hogy a hernyók ellen egy kis szorgalommal lehet védekezni. Nincs hernyó annak a gazdának a kertjében, aki még ősszel szedette le a gubókat a fákról. Szorgáljon ez is tanulságul a jövőre.

Közönség köréből.
Köszönetnyilvánítás.

A gróf Erdődy M. Gy. f. uradalmi főszolgabíró részéről két szak. Lutoszky Lajos lévai lakos vendéglőstől — Léva r. t. város rendőrkapitányi hivatala útján — pedig 2 korona készpénzt kaptunk *Stefánia* árva-házunk céljaira.

Amidőn fenti kegyes adományok kézhez vételét nyilvánosan is van szerencsénk elismerni, — fogadják a nemeslelkű adakozók jóindulatukért, úgy *Kónya József* rendőrkapitány úr szíves közreműködéséért hálás köszönetünket.

Léva 1907 június 12.

Leidenfrost Tódorné főegyl. elnök
Faragó Sámuel főegyl. titkár

A színházi hét.
A *vig özvegy Lévián.*

Világhódító körutja közben f. hó 8-án szombaton vonult be a *Vig özvegy* a mi kis szinkörünkbe s eggyel gyarapította hódításai számát. A mi közönségünk is csatlakozott az udvarlók rajához, bókolt neki tapással, kihívással az első jelenéséttől a függöny legördültéig. Meghódolt tökéletesen, de nem a Glavari milliók, hanem a kacér özvegy bájos melódiái előtt.

Az özvegy szerepét *Halmayné* crealta sok izléssel, finoman s különösen a mi az énekszámokat illeti, nagy művészettel. Tiszán csengő hangjából, mintha igazán husz milli aranyának zenéjét hallottuk volna. Bár *Kovács* kvalitásait már több ízben méltattuk, külön elismeréssel kell megemlékeznünk *Danilojáról*. Nem mintha ennél sokkal sikerültebb alakítását nem ismernők, hanem mert oly szerep betöltésének feladatával állott szemben, amely távol esik egyéniségétől. — Nagy rész illeti a siker érdeméből a mindig eredeti s rokonszenves *Kispállyt*. *Halmay Mici* itt is hódított közvetlen és színes játékaival. Dícséretre méltók *Lévay* és *Galambos*.

Általában meglátszott az egész előadásban a gondos előkészület, ámbar van még csiszolni való is elég; hogy többet ne említsünk: a grisek jelenete még sok műgondot és izlést igényel.

Jun. 9-én, vasárnap délután a *Bolondok házá-t* adták a gyermekszereg állandó derült-sége közepett, este pedig a *Szökött katoná* került színre gyöngén rendezett előadásban, a címszerepben *Magasházyval*, kinél az érzések és fellépés erőteljességét szívesen acceptáljuk, azonban több közvetlenségre kellene törekednie. Kissé merev és modoros. *Szabó Hortensiótól* meleg, szívvel jövő érzések hangját hallottuk. A szokott jó volt *Kovács, Halmay, Ezentgyörgyi* és *Kispálly*.

10-én, hétfőn a *kikapós patikárus*. Gyorsan gördülő jól rendezett előadás. A szereplők kivétel nélkül helyükön voltak, jó kedvet játszottak s a jókedv csakhamar átsugárzott a közönségre is. *Kispálly* a kikapós patikárus szerepében az ő nem közönséges jóízű humorával többször keltett zajos derült-séget. *Serfőzőnek* még kissé bizonytalan játékát, szintelen beszédét hajlandók vagyunk kezdő voltának betudni. Alakja szinpad, s ha tehetsége helyes irányban fejlődik, sikeret is érhet el. *Halmay* rutinos, intelligens

játékaival, *Lévay* az ő ismert közvetlen s egyszerű eszközeivel sok tapsot vivott ki. *Halmay Mici* Paulette szerepében játszott jókedvűen s jókedvet keltve, *Szentgyörgyi* pedig mint a kis *Brigitte* volt naiv, de pikáns. Az ügyesebbek közt voltak még *Bartók Edith* és *Kovács*.

Kedden, 11-én, a Drótostót került előadásra kissé bizonytalan betanulással. Sok derültséget keltett *Kispálly* Pfefferkorn szerepében, ugyazintén *Kovács*, ki mint a politikai bádogos kabinet alakítást mutatott be. *Szentgyörgyi* különösen az első felvonásban igen jó volt, kár, hogy később elejtette szerepét. *Halmay Mici* mint rendezes temperamentumos. Tánca a közönség meg is újráta.

Szerdán 12-én a *Vig özvegy* ismételték meg a safolásig megtelt nézőtér előtt. A közönség szinte ostrom alá vette a pénztárt s egész bátran ki lehetett volna tűzni a „minden jegy elkelt” táblát, ha ilyen tábla egyáltalában volna a kellekek között. Az előadás hasonlóan az elsőhöz, gördülékenyen és sok taps között folyt le.

Csütörtökön, 13-án a *Mikadó* került színre nagyon kevés számú közönség előtt kissé nyomott hangulattal. Jók voltak mint rendezes *Halmayné, Halmay Mici, Kovács, Szentgyörgyi, Galambos* és *Kispálly*.

Pénteken, 14-én a *Varázshedű* és a *miniszter előszobájában*, két egy felvonásos került színre rendkívül kis közönség előtt. Az elsőben *Halmay Mici* láttuk egyik legbájosabb szerepében, aki derék partnerre talált *Galambosban*. *Kovács* átgondolt s mélyen átértett alakítást mutatott be, de minden várakozást fölülmúlt a *miniszter előszobájában*, mint *Knabe Farkas*. A mély érzés, jellemző erő és hangulat úgy sugárzott belőle, hogy az emberben megrezgett a lélek a gyönyörűségtől. Kár hogy nem volt méltó közönség az alakításhoz. Kevés számmal néztük őt végig és sajnos a karzat oly elemekkel volt tele, akik még nem érték meg eléggé ahhoz, hogy kü'önbséget tudjanak tenni komédia és művészet között.

A két egyfelvonásos között *Hérics* adott elő egy tréfas monologot igen ügyesen és *Kispálly* énekelt néhány gyöngye kuplét.

Közgazdasági teendők.
Felhívás.

A m. kir. IV. honvéd kerületbeli honvéd és a beosztott cs. kir. közös hadseregbeli 13. hadosztály tüzér eszred csapatának a folyó évi őszi gyakorlatok előtti összpontosítása, továbbá az őszi gyakorlatok alatti kenyér zab, széna és alom szalma szükségleteinek szállítás útján leendő biztosítása céljából a helybeli honvéd zászlóalj irodában folyó hó 21-én délelőtt 8 órakor kizárólag írásbeli ajánlatok alapján nyilvános ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A részletekre nézve fentebb idézett iroda felvilágosítással szolgál.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.
1907 évi június hó 9-től 1907 évi június hó 16-ig.
Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Ádler Miksa Róth Julanna	leány	Erzsébet Anna
" " "	"	"
Suhajda Mária	leány	Julianna
Bóna János Pomothy Anna	fiu	József

Házasság.

Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
Cserei Pál Benyo Julianna	róm. kath.

Halálhíradás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Horváth Gusztáv	5	tüdőgyulladás
Máté Lajos	74	nyelvrák
Moravcz József	66	alsószár fekély
Obiozky István	70	balszár nyilttörés
Németh Sándor	45	tüdőgümőkór

Lévai piaciárak.
Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.
Buda m. másként 18 kor. 20 fill. 18 kor. 40 fill. — Kétszeres 16 kor. 80 fill. 17 kor. 40 fill. — Rozs 14 kor. 80 fill. 15 kor. 60 fill. — Árpa 13 kor. 60 fill. 14 kor. 40 fill. — Zab 15 kor. 20 fill. 15 kor. 80 fill. — Kukorica 12 kor. 20 fill. 13 kor. 40 fill. — Lencse 27 kor. 80 fill. 28 kor. 80 fill. — Bab 14 kor. 40 fill. 15 kor. 20 fill. — Köles 9 kor. 40 fill. 9 kor. 80 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapestben
Vöröshere elsőrendű, eredetileg is arankamentes 150—155 — Vöröslóhere elsőrendű 135—145 — Vöröslóhere esőverte mag 140—145 — Luczerna elsőrendű világos szem 130—140 — Luczerna esővert barna

magu 110—120 — Biborhore 28—30 — Fehérhore 90—110 — Baltaczin 32—33 — hámozott 76—80 Muhar 21—23 — Bükköny 14—15 —

Nyilttér.
Kiadó lakás!
Egy 4 esetleg 5 szobából s mellék-helyiségből álló lakást folyó évi október vagy november elsejétől bérebe ad a saját házának emeletén a Lévai Takaréks és hitelintézet. Közlebbi tájékoztatást nyújt az intézet igazgatója.

Tek. Nagy József fodrász urnak.
Tisztelettel tudatjuk hogy a helybeni főnökök aszerjéhez semmi közünk. Ellenben a záróra hozzájárulásáért a legnagyobb tisztelői leszünk.
Lévai fodrász segédek.

Táncziskola megnyitás!
A n. é. közönséget tisztelettel értesitem, hogy június 23-án az Oroszlán szálló termében táncztanfolyamot nyitok.
Remélem, hogy úgy mint az elmúlt években, úgy ezidén is lelkiismeretes tanítással, a város és környéke közönségének elismerését fogom kivívni.

Délutáni deák tanfolyam!
Boston és különórak!
Feluoltéknak esti tanfolyam!
Esetleg Léva közelében levő községben külön csoportok tanítását is elfogadom!
A n. é. közönségnek szíves pártfogását kéri
Kreutz Gyula
főv. okl. táncztanító.

Ó V A S ! !
A régóta kitűnően bevált
GREENSILL-féle
szájvizet
utánozzák! Amelyen e törv. védjegy nincsen, utasítsuk vissza.
Kapható: minden
gyógytárban,
drogeriában, és
jobb illatszer-kereskedésben.

Urak figyelmébe.
Értesitem a nagy érdemű közönséget, hogy a nyári idény előhaladottsága miatt üzletemben készpénz fizetés mellett, a legjutányosabban a divatnak megfelelő öltönyök készítettnek.
Megrendeléseket szívesen fogad
Hlavács József
férfi szabó Léván.

Báró Kozmitza — (ezelőtt — Mattoni-féle) —
buda
Király-keserűvize
az
Erzsébet-Sósfürdő
főforrása.

A ki Budapestre jön, ide megy!
AMOR NAGY-KAVÉHÁZ
(ezelőtt *Beliczay*)
Budapest, Nagymező-utca 7. sz.
Tulajdonos: Kanczler Gyula.
Naponta *Kis Parádi Náci* híres szólista hangversenyez.
Minden idegen nézze meg!

Négy szobás lakás
kerestetik Augusztus 1-től.
Caim e lap kiadóhivatalában.

